

Председник Србије о протестима опозиције, својим грешкама, претњама које му упућују, убиству Оливера Ивановића, најбогатијим Србима, српском здравству...

У својеврсној политичкој исповести, некој врсти свођења рачуна у 2018. години, али и рекапитулацији великог дела његове политичке каријере, председник Србије Александар Вучић говорио је за Еспресо.рс. Интервју преносимо у целости.

Шта се у последњих шест и по година променило у животу Александра Вучића? - Старији син и ћерка су ми порасли, а добио сам и сина Вукана. Глобално, мислим да смо урадили много добрих, битних ствари за Србију. Оно на шта сам посебно поносан јесу економске реформе и то да је Србија из минуса ушла у високи плус, да је из дефицита буџета ушла у суфицит, да се смањује јавни дуг на месечном нивоу и да смо спустили незапосленост с 26 посто на 11,3 одсто, да подижемо плате и пензије... То смо успели захваљујући грађанима Србије, њиховој вери у тешке реформе, а не у лака, обично лажна обећања.

Да ли сте нешто могли другачије у овом периоду и ако сте могли, шта је то?

- Сасвим сигурно сам могао још више да се борим, могао сам још више да радим, могао сам боље енергију да утрошим. Што се тиче стратешких ствари, можда би неко други, способнији и паметнији то успео, али што се тиче економије мислим да смо урадили апсолутно све по књижи и за то добили награде и најбоље оцене ММФ-а, Светске банке и кредитних агенција. Динар је од 2012. до 2018. године апсолутно стабилан, док је између 2008. и 2012. са 75 отишао на 117 динара за евро. Урадили смо много добрих ствари у економији и политици. Тешко време и тешко бреме, пре свега што се тиче Косова и Метохије. Кад наследите проглашено независно Косово 2008. године, а против тога сте, кад наследите то да су вас извукли из Уједињених нација и пребацили у Европску унију, кад наследите пресуду Међународног суда правде која је апсолутно неповољна по нас... Па онда наследите границу или административни прелаз између Срба и Срба у општини Лепосавић, на Јарињу и Брњаку, е, онда су вам руке везане, а морате да останете у рингу, и то не три минута, него 12 рунди од по три минута. У таквим условима чини ми се да смо се борили и да Срби с Косова и Метохије то и те како добро разумеју, они то најбоље осећају. Највеће поверење сам имао код Срба на Косову, никад мање од 67 одсто гласова нисмо добили. Чак и у тако тешким условима мислим да смо оно што је било реално и рационално успели да постигнемо. Очекивати чуда у тој сфери било би нереално, неозбиљно, а рекао бих и неодговорно.

Кад сад гледате на тај период, да ли мислите да сте негде погрешили?

- Сасвим је сигурно да сам много тога погрешно урадио.

На пример?

- Нисам ја тај који о томе треба да говори. Могу о лепим стварима да говорим, о економским реформама. На дневном нивоу сам правио грешке. Грешо сам и око пружања приоритета у одређеним пројектима, што каснимо у реформи здравства, сам сам крив за то. Крив сам и за то што дозволио да Левосоје - Српска кућа, једну важну деоницу пута, радимо три године, зато што смо мислили да ће српске компаније то боље да ураде. Погрешо сам јер су те компаније само узимале новац да би вратиле своје старе дугове из ранијих послова, а не да то ураде брзо. Оно на шта сам поносан, то су глобалне реформе, то је довођење фабрика у удаљена, мала места. Дакле, од Лебана, које је поново почело да живи, а где смо изгубили готово 18.000 људи за неких 30 година, преко Крупња, Владичиног Хана - ту смо покренули живот. Онда Ниш, па Врање. Да вас подсетим како је Јумко изгледао пре само шест година. Пола плате се исплаћивало само једној смени, а сад се исплаћује за све три смене. Здравство је највише напредовало, зато се највише и секирам, а могло је још много боље и много више, јер знам колико смо новца уложили. Имам глобалне бројеве: кад уложите 102 милијарде у здравство очекујете више. Поносам сам на смедеревску железару, на Бор. То ће да спаси Источну Србију. Кинези су купили Невсун од Канађана и то је велика ствар. То је добра ствар, да људи живе ту, а не да иду у Швајцарску и Аустрију.

Упркос свему томе, има незадовољних грађана, они су сваке суботе на улицама. Занимљива ситуација се десила испред Студија Б где вам је група грађана нешто добацивала.

- Био сам био на Студију Б, а они су ишли с друге стране. Пролазио сам најнормалније, ако су нешто добацивали, па то је све демократија и то је сасвим нормално. Прошле и претпрошле године, исправите ме ако грешим, имали смо демонстрације које су биле и по обиму и по интензитету веће и нисам приметио никакав проблем. Били су мирни, шетали су сваки дан. Ви сте подизали и по пет и по десет пута број присутних грађана.

Ја нисам.

- Јесте, јесте. Нико вас није позвао, нико вам ништа није рекао. Људи, радите свој посао, кажите да је било и милион људи, ево капа доле. Моје је да чујем шта то грађани желе. А да слушам шта је то што желе они који су опљачкали Србију, Ђилас, Јеремић, Обрадовић, Стефановић, Веселиновић један и други, то ми не пада на памет.

Како ви разумете поруке које вам упућују ти људи?

- Нисам чуо никакве поруке, само сам чуо "Вучићу педеру". Пошто им то излази онако из срца, онда је неко морао на мегафону да их исправља јер су се појавили они са шареним заставама, па су онда викали "Вучићу лопове". Почну да вичу "Вучићу лопове", па кад угледају Ђиласа и Јеремића престану да вичу, па опет наставе... Тако да не знам на које поруке мислите.

[ESPRESO.RS](https://www.espreso.rs)